

Sygn. akt IV KK 214/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 1 i 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019r.,
w sprawie **M. C.**
skazanego z art. 226 § 1 k.k. i in.,
wniosku Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego,
zawartego w kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego,
o wstrzymanie wykonania postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II AKz [...],
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w G. VII Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 27 grudnia 2018r., sygn. akt VII Kow [...],

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na niekorzyść M. C., od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z 20 lutego 2019r., utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w G. VII Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z 27 grudnia 2018r., mocą którego udzielono skazanemu zezwolenia na odbycie reszty kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Wnioskodawca wskazał na rażące naruszenie art. 43 la § 1 k.k.w. i przez pryzmat stanowiska zawartego w kasacji dostrzegł konieczność zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Skarżący uważał, że udzielono

skazanemu zezwolenia na odbywanie kary w systemie elektronicznym, podczas gdy nie została spełniona przesłanka z art. 43 la § 1 pkt 1 i § 6 k.k.w. Chodziło mu o to, że wyrokami Sądu Rejonowego w W., z 9 stycznia 2014r. i z 9 października 2018r., orzeczono wobec M. C. dwie kary, nie połączone wyrokiem łącznym, każda po 8 miesięcy pozbawienia wolności, a to oznaczało, że suma tych kar przekraczała okres roku, co z kolei było warunkiem koniecznym zastosowania przepisu z art. 43 la § 6 k.k.w.

Odmawiając zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., a zarazem nie rozstrzygając o ostatecznym sposobie zakończenia rozprawy kasacyjnej, Sąd Najwyższy miał na względzie prawdopodobny wynik literalnej wykładni przepisu art. 43 la k.k.w. Kluczowe było tu udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w sprawie M. C. wchodziły w grę kary orzeczone wobec skazanego czy też odbyte. W chwili wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy, w dniu 27 grudnia 2018r., zezwalającego skazanemu na odbycie kary w systemie elektronicznym, skazany odbył już w całości karę orzeczoną wyrokiem z 9 października 2018r., co nastąpiło w okresie od 13 kwietnia do 9 grudnia 2018r. Językowa analiza przedmiotowego przepisu nakazywała wnioskować, że skoro ustawodawca w komentowanym art. 43 la § 6 k.k.w. posłużył się zwrotem „ma odbyć kolejno”, to znaczy, że odniósł go do kar mających być wykonanymi w przyszłości, a nie do kar już odbytych. Przyjmując zatem, że tylko jedna kara podlega obecnie wykonaniu i że tylko to ta kara była brana pod uwagę przy wydaniu postanowienia z 27 grudnia 2018r., należało uznać, że na udzielenie zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego nie miała i nie mogła mieć wpływu kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem z 9 października 2018r., która już została przez M. C. odbyta w całości.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia